

บทบาทของ "เจตจำนงสู่อ่านาจ"

ถ้าจะเปรียบกับปรัชญาของ เฮเกิล ที่ถือว่าความเป็นจริงมีเพียงหนึ่งเดียว คือ องค์คือสัมพัทธ์ (Absolute Self) อันมีสภาพเป็นจิตบริสุทธิ์ ซึ่งสามารถแสดงตัว โดยขบวนการปฏิพัฒนาการ (Dialectic) ออกมา เป็นปรากฏการณ์ทั้งมวลในธรรมชาติทั้งที่เป็นจิตและสสาร ในปรัชญาของนิตเชก็มีลักษณะบางอย่างคล้ายคลึงกันนี้ คือถือว่า แรงขับพื้นฐานทั้ง เดิมมีเพียงหนึ่งเดียวคือ "เจตจำนงสู่อ่านาจ" ซึ่งสามารถจะแสดงตัวออก โดยขบวนการ Sublimation ออกมาเป็นพฤติกรรมทั้งมวลของมนุษย์ นอกจากนี้ยัง ถือว่าสรรพสิ่งทั้งมวลในธรรมชาติ ล้วน เป็นการแสดงตัวของอ่านาจในแง่ของพลังงาน ซึ่ง จะไต่แยกกล่าวรายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทของ "อ่านาจ" ในแต่ละเรื่องดังต่อไปนี้

บทบาทของ "อ่านาจ" ในธรรมชาติและมนุษย์

1. บทบาทของอ่านาจ ในแง่ของการใช้อธิบายโลกและปรากฏการณ์ต่างๆในธรรมชาติ

นิตเชถือว่า การเข้าใจโลก ธรรมชาติ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในธรรมชาติ ล้วนขึ้นอยู่กับมนุษย์ มนุษย์เป็นผู้ให้ความหมายและแยกแยะปรากฏการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นสิ่งนั้น สิ่งนี้ เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ทุกสิ่งหาได้เกิดตามกฎเกณฑ์และทฤษฎี แยกกฎเกณฑ์และทฤษฎี เป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อใช้อธิบายปรากฏการณ์เหล่านี้ ฉะนั้นการเข้าใจปรากฏการณ์ใน ธรรมชาติ จึงขึ้นอยู่กับตัวมนุษย์ มนุษย์เป็นผู้ให้ความหมายและให้ความหมายทั้งสิ้น¹ แล้วแต่ปราชญ์

¹ Nietzsche, The Will to Power, pp. 332 - 340.

แต่ละคนจะคิดสร้างสรรค์มันขึ้นมาจนสามารถอธิบายได้สอดคล้องและสมเหตุสมผลมากกว่ากัน
 เช่นบางคนอธิบายโดยเริ่มตนจากการเชื่อว่ามีพระเจ้า มีความจริงทางเมตาฟิสิกส์ขึ้นอยู่กับ
 หลังปรากฏการณ์ ทำให้ปรากฏการณ์เป็นไปได้ หรือบางคนเช่นโซ เป็นเฮาเออร์ อธิบาย
 ควบทฤษฎีแห่ง "เจตจำนงที่จะมีชีวิตอยู่" (The Will to Live) หรือนักวิทยาศาสตร์
 บางท่านอาจจะอธิบายควบทฤษฎีหมอกเพลิง เป็นต้น

สำหรับนิตเซแล้ว เขาอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในธรรมชาติด้วยทฤษฎี "เจต-
 จำนงสู่อ่านาจ" โดยอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติด้วย "อ่านาจ" ในแง่ของพลังงาน และ
 อธิบายพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ด้วย "อ่านาจ" ในแง่ของแรงขับที่ออกมาจากจิต ที่มุ่ง
 หวังจะเอาชนะทั้งตัวเองและผู้อื่น¹ ซึ่งจะได้พูดถึงในประเด็นแรกก่อนดังนี้

1.1 การอธิบายโลกและปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในการที่จะอธิบายสิ่งนี้
 โคนิกเซ ถือว่าจะต้องยอมรับก่อนว่ามีที่ว่าง (Empty Space)² ในที่ว่างเหล่านี้เต็มไปด้วย
 ควบหน่วยของพลังงานที่คั่นร่น เคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลง มีทั้งแรงกด แรงผลัก และแรงคัน
 เพื่อรวมตัวและแยกตัว เขาเรียกพลังนี้ว่า "พลังแห่งอ่านาจ" (Quantum Power)³
 โลกคือเจตจำนงสู่อ่านาจ เป็นที่รวมของพลังแห่งอ่านาจ ดังที่เขากล่าวหาว่า " . . . โลกนี้มีโซ
 อะไรเลย นอกจากเจตจำนงสู่อ่านาจ " ⁴ แต่เพื่อที่จะเข้าใจปรากฏการณ์และสิ่งต่าง ๆ
 โลกให้ดียิ่งขึ้น เราจำต้องสร้างทฤษฎีสำคัญอีกอันหนึ่งขึ้นมาเพื่อใช้อธิบาย คือทฤษฎีเรื่อง
 "อะตอม" เพื่อใช้แยกแยะในรายละเอียดความแตกต่างระหว่างสิ่งต่าง ๆ ไม่วาในคาน

¹ คุรายละเอียกประกอบใน เรื่องความหมายของอ่านาจ บทที่ 3 หน้า 18 - 30

² Nietzsche, The Will to Power, Aph. 681. p. 332.

³ Ibid., Aph. 619 - 622. pp. 332 - 333.

⁴ Ibid., Aph. 1067. p. 550. " This world is The Will to Power
 and nothing else! "

ขนาด น้ำหนัก และรูปร่าง ฯลฯ ฉะนั้นความเชื่อเรื่องอะตอม เป็น เพียงทฤษฎีที่มนุษย์สร้าง
ขึ้น เพื่อไว้ใช้อธิบายความเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงของพลังงาน อะตอมจึงไม่ควรมีลักษณะ เป็น
สสาร " แต่ควร เป็นพลังงานที่พยายามคืบร่นเพื่อครอบครองหน่วยอื่น ในอะตอมไม่มีนิวตรอนอยู่
เลย แคมัน เป็นเพียงพลังที่วิ่งพล่าน เพื่อเอาชนะเหนือหน่วยอื่น . . . ข้าพเจ้าจะตั้งชื่อให้
เจ้าอะตอมนี้ว่า พลังแห่งเจกจางงสูอำนาจ "1

1.2 การอธิบายสิ่งต่าง ๆ (Things) เขาถือว่าไม่มี "สิ่ง" มีแต่ไคโนนามิค
คว้นคัมที่เคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และมันจะมีปฏิกริยากับไคโนนามิค-คว้นคัมหน่วยอื่น ๆ
ควบ จึงก่อให้เกิดการรวมตัวในลักษณะต่าง ๆ กัน แล้วเราก็ตั้งชื่อใหม่ว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้² และ
ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า

เพื่อขมิโลสิ่งอื่น ๆ ที่ซัดขวางกาขยายตัวของมัน แต่เมื่อมันขยายตัวออกไปแล้ว
จะไปปะทะกับพลังของวัตถุหน่วยอื่น ๆ ที่กำลังแสดงอำนาจในลักษณะเดียวกัน ฉะนั้น
มันจึงคงพยายามหกดักและรวมตัวกัน เราจึงเกาะกั้นให้ เป็นกลมก่อนที่เหนียวแน่นและ
แข็งแแรง เพื่อป้องกันไม่ให้พลังหน่วยอื่นเข้ามาแย่งที่มันได้ มันจึงกลายเป็น "สิ่ง"³

1 Ibid., Aph. 634. pp. 337 - 338. "Atom: A power quantum is defined through the force which is exerts, and is risists, There is no neutral state (Adiophorie). It is essentially a will to overpower...Hence I name it Will to Power. "

2 Ibid.

3 Ibid., Aph. 636. p. 340. "...each specific body strives to become master over the whole of space, and to spread out its power...repelling whatever continually upon a like endearvor of other bodies, and by adjusting itself (unifying) with them."

1.3 การอธิบายชีวิต เขาถือว่าชีวิตเป็นเพียงการรวมตัวของพลังงานเหล่านี้
ในรูปแบบที่สัมพันธ์กันมากขึ้น โลกกลายเป็น

พลังงานจำนวนมากรวมตัวกัน เข้าในลักษณะที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น แล้วกระบวนการบำรุง
เลี้ยงทางอาหาร (Nourishment process) รวมหาในนั้นคือ ๆ
เจริญเติบโตขึ้น เราเรียกว่า "ชีวิต" และในสิ่งที่เรียกว่าชีวิตนั้นจะมีลักษณะพิเศษบาง
อย่างคือ ความรู้สึก ความคิด ความต้องการ ฯลฯ ที่ต่อต้านพยายามจะเอาชนะเหนือ
หน่วยอื่น และยังรู้จักแก้ไขตัวเองให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมเสมอ รู้จักก้มและขับ
ถ่ายสิ่งที่ไม่ต้องการออกไปได้ 1. . . (และเขายังกล่าวอีกว่า) "ชีวิตคือการรวม
ตัวในชั้นสูงของพลังงาน" 2. . . (แล้วท้ายที่สุดเขาสรุปว่า) ". . . ชีวิตมิใช่
อะไรเลยนอกจากเจตจำนงสุ่อ่านาจ" 3

1.4 การอธิบายการเจริญเติบโตของชีวิต ไม่ว่าในพืช สัตว์ มนุษย์ สามารถ
อธิบายได้ในลักษณะของการแสดงออกของอำนาจเช่นกัน ตัวอย่างเช่นในพืช ซึ่งแต่เดิมมีแต่
เมล็ด เช่นเมล็ดของลูกโอ๊ก แล้วเมล็ดค่อย ๆ แตกหน่อ แตกใบ จนเจริญเติบโตแก่งาน
สาขาออกไปจนกลายเป็นคนโอ๊กที่สมบูรณ์แบบ การที่เมล็ดสามารถงอกออกมาได้นั้น คือ

¹ Ibid., Aph. 641. pp. 341 - 342. "A plurality of powers, bound together through a common nourishment process, we call "life". To this nourishment process, as means to its possibility, belong all the so-called feelings, ideas, thoughts, ie; 1. a resistance against all other power; 2. an adjustment of the same in accordance with form and rhythm; 3. a valuation with respect to assimilating or eliminating. "

² Ibid., Aph. 642.

³ Ibid., Aph. 1067. p. 550. "And you yourself too are this Will to Power and nothing else !"

การเอาชนะตัวเองของ เมล็คไป เป็นคนพีช และขณะเดียวกันก็เอาชนะสิ่งแวดล้อม กิณฟ้า
 อากาศไปควย การแก่งก้านสาขาออกไป ก็คือการพยายามจะเอาชนะพื้นที่ และพยายาม
 จะเอาชนะพีชคนอื่น ๆ โดยเขาแย่งที่ เราจะเห็นไค้คเจนนีในที ๆ มีคิงคนไม่หนาแน่น มัน
 จะแย่งกันสูงลำต้นตัวเองให้สูงขึ้นไปเพื่อให้เหนือกว่าคนอื่น ๆ นิคเซวีเคราะห์ว่าลักษณะคัง
 กลาวนั้น เป็นการแสดงออกของพลังแห่งอำนาจนั่นเอง¹

1.5 การวิเคราะห์วิถีในแง่ของการวิวัฒนาการ ในประเด็นนี้ นิคเซวีจะมี
 ลักษณะตอกทานทฤษฎีของ ชาร์ล คาร์วิน ดังนี้คือ

คาร์วิน เน้นสภาพแวดล้อมจากภายนอกกว่า เป็นตัวการบังคับให้วิถีต้องปรับตัวให้
 เข้ากับสิ่งแวดล้อมเพื่อจะได้มีชีวิตรอด จากการคอย ๆ รั้งปรับตัวนี้ ทำให้ขบวนการของ
 ชีวิตคอย ๆ วิวัฒนาการสูงขึ้นตามลำดับ แต่ของนิคเซกัลย์ เน้นแรงขับจากภายใน คือ
 "ตัวอำนาจ" ว่าชีวิตของการจะเอาชนะสิ่งแวดล้อม จึงพยายามดิ้นรนเพื่อให้ชีวิตคอย ๆ
 พัฒนาสูงขึ้น² นิคเซปฎิเสธทฤษฎีปรับปรุงตัวของคาร์วินที่ว่า เป็นผลมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
 ทำให้ชีวิตปรับตัวเพื่ออยู่รอด แต่เขากลับถือว่าแรงขับจากภายในเพื่อการเอาชนะต่าง
 หากที่ทำให้ชีวิตคอยดิ้นรน คังเขากล่าวว่า

ชีวิตมิได้ปรับสภาวะภายใน เพราะเงื่อนไขจากภายนอกเป็นตัวบีบบังคับ แต่ชีวิตดิ้น
 รนเพื่อเอาชนะและสู้อำนาจเหนือสิ่งแวดล้อมภายนอก จากแรงขับเพื่อจะเอาชนะนี้
 เอง ทำให้ชีวิตคอยดิ้นรน โดยคอย ๆ เพิ่มการเอาชนะต่อสภาพเหล่านี้ขึ้นทีละน้อย
 จนสามารถให้ชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นได้อย่างสุขสบาย³

¹ Ibid., Aph. 704. pp. 374 - 375.

² Ibid., Aph. 681. pp. 360 - 361.

³ Ibid.

ชีวิตมีโคกึนรณ เพื่อแสวงหาความสุขหรือหลัก เลี้ยงความทุกข์ทรมานเจ็บปวด เพราะการไถ่ความสุขและหลักเลี้ยงความเจ็บปวดนั้นแฝงอยู่ในการไถ่อำนาจแล้ว¹ และชีวิตมีโคกึนรณเพื่ออนุรักษตัวเอง แยกกันรณเพื่ออำนาจเท่านั้น เพราะชีวิตกลัวว่าตัวเองจะถูกกลืนอำนาจ จึงกินรณต่อสู้เพื่อเพิ่มอำนาจ แล้วการมีชีวิตดุจนั้นก็ เป็นผลตามมา การอนุรักษตัวเอง เป็นเพียงผลพลอยไต่จากการมีอำนาจเหนือหน่วยอื่นนั่นเอง เพราะ จะมีชีวิตอนุรักษโคกึนรณของ เขาขณะสภาพแวดล้อมโลกก่อน ฉะนั้นชีวิตมีโคกึนรณเพื่อที่จะอนุรักษเหมือนการวิ่งว่่าแก่ชีวิตกินรณเพื่ออำนาจทางหาก การมีอำนาจมากกว่าเป็นผลให้ชีวิตอนุรักษโคกึนรณ เพื่อหนีความหิว เจ็บปวด ทุกข์-ยาก มีชีวิตกินรณเพื่ออนุรักษ แยกกันรณเพื่อเอาชนะสภาพแวดล้อม นั้น ส่วนการอนุรักษเป็นเพียงผลพลอยไต่ที่คิดตามมา²

2. บทบาทของ "อำนาจ" ในแง่ของการไข่อธิบายพฤติกรรมทาง "ของมนุษย์"

ในหนังสือชื่อ The Dawn of Days และ The Gay Science มีอยู่หลายตอนที่นิกเซออธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ ว่าส่วนออกมาจากแรงขับของ "เจตจำนงสู่อำนาจ" เช่นใน The Dawn of Days คำพิงเพทที่ 26, 104, 142, 173, 174, 220, 250, 309, และ 310 และในหนังสือเล่มอื่น ๆ ของเขาก็มีอยู่มากมายที่อธิบายท่านองนี้ อาจจะถูกกล่าวไต่ว่าพฤติกรรมทั้งหมดของมนุษย์ถูกนิกเซอวิเคราะห์ว่าออกมาจากแรงขับของความอยากจะมีอำนาจ ซึ่งอาจจะ เป็นอำนาจในแง่บวกหรือลบก็ได้ ในที่นี้จะยกการวิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์ของนิกเซอมาแสดงให้กัพอ เป็นตัวอย่าง เท่านั้น

¹ Nietzsche, "The Antichrist," in The Portable Nietzsche, p. 570.

² Nietzsche, The Will to Power, Aph. 649, 652, pp. 344 - 345.

2.1 ความกตัญญู คือเสียงบอกนของความรู้สึกของการอำนาจที่แฝงอยู่เบื้องหลัง

ในสังคมทั่ว ๆ ไปถือว่าความกตัญญูของคุณ เป็นพฤติกรรมอันหนึ่งที่ดี คุณจะได้รับ การยกย่องและปลุกฝังให้เกิดขึ้นกับบุคคลในสังคมนั้น ๆ เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งดี ส่วนที่ผิดของ นิตเช เขาเห็นว่าความกตัญญู เป็น เพียง เครื่องมือแสวงหาอำนาจของคนอื่นแถมเท่านั้น ซึ่ง เขา วิเคราะห์ในรายละเอียดดังต่อไปนี้

เขาแยกแยะความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ในสังคมอย่างกว้าง ๆ ไล่สองพวก ใหญ่ ๆ คือ

1) พวกที่มีความกล้า แข็งแกร่ง รู้สึกตัวเองว่า เป็นผู้มีอำนาจ กตัญญู ไม่ เกรงกลัวต่อกับอันตรายใด ๆ เมื่อมีสิ่งที่จะเผชิญกับมัน ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น พวกนี้จึงว่า เป็นพวกที่รู้สึกเพิ่มไปควยอำนาจ บุคคลจำพวกนี้จะมีอยู่จำนวนน้อยในแต่ละสังคม

2) บุคคลอีกจำพวกหนึ่งซึ่ง เป็นบุคคลส่วนใหญ่ของสังคม เป็นพวกที่มีความรู้สึก อ่อนแอ ไร้อำนาจในตัวเอง รู้สึกขลาดกลัวที่จะเผชิญกับศัตรูหรือภัยอันตรายต่าง ๆ ที่จะ เกิด ขึ้น รู้สึกตัวเองว่าไม่มีอำนาจแข็งแรงทั้งทางกาย จิตใจหรือความสามารถเพียงพอ ที่จะต่อสู้กับสิ่ง เหล่านั้น พวกนี้จึงหวังพึ่งความช่วยเหลือจากบุคคลพวกแรก แต่ก็เกิดปัญหาตาม มาว่าจะหาอย่างไรจึงจะให้พวกแรกนั้นมาให้ความช่วยเหลือ วิธีหาวิธีในพวกนี้คือควยความ เก็มใจ พวกนี้จึงพยายามหาสิ่งตอบแทนให้เป็น เครื่องล่อใจคนพวกแรกโดยคารมยกย่องว่า เป็นผู้ยิ่งใหญ่ กตัญญู และมีพระคุณต่อพวกตน พวกตนจึงสำนึกในบุญคุณนั้นโดยการแสดงความ กตัญญู เป็นการตอบแทน เพราะฉะนั้นความกตัญญู เป็น เพียง เครื่องมือของคนอื่นแท้ ๆ ไร้อำนาจ เป็น บรรณาการตอบแทนแก่คนเข้มแข็ง เพื่อให้คนเข้มแข็งวิธีหาหนทางที่แน่นอน เพื่อตัวจะได้เอา ฐานะสภาพการที่ตัวเองไม่สามารถจะต่อสู้ด้วยตัวของตัวเองได้ จากการไร้ความกตัญญู เป็น เครื่อง มือนี้ เป็นผลให้ตัวเองสามารถเอาฐานะสภาพการที่ตนเองได้นั้นได้ เพราะฉะนั้นในส่วนลึกของ ความกตัญญู สามารถจะถือได้ว่าออกมาจากเสียงบอกนของความตองการจะมีอำนาจอยู่ใน เบื้องหลัง ภายใต้นในสังคมทั่ว ๆ ไปจึงสอนให้คนเป็นบรรณาการคุณ เพราะเห็นว่าเป็น

เครื่องมือที่อื่นหนึ่งที่จะให้คนเข้มแข็ง ใฝ่หาช่วยเหลือคนอื่น แต่ หรือถ้าจะมองอีกแง่หนึ่งก็
อาจมองได้ว่า ความมกัตัญญ เป็น เครื่องมือแก้แค้นที่สภาพ กตาวคือถ้าฝ่ายเข้มแข็งกว่าไม่
ให้ความช่วยเหลือ ผู้ที่อ่อนแอกว่าก็จะไม่ให้ความมกัตัญญ ไม่ยกย่องในความสำคัญ เมื่อพวก
หนึ่งไม่ยกย่อง ก็ทำให้พวกแรกรู้สึกที่ว่าหากความสำคัญ หมกอิทธิพล หรือกอบคองไป
เมื่ออยากมีอำนาจ มีความสำคัญก็ต้องให้ความช่วยเหลือพวกแรกต่อไปอีก!

แต่อย่างไรก็ตาม เราอย่าเพิ่งทึกทักว่านิคเซสสอนให้คนเลิกความมกัตัญญ เขา
เพียงแต่วิเคราะห์ความมกัตัญญว่าเป็นพฤติกรรมอันหนึ่งที่แสดงออก เพราะความมุ่งหวังอำนาจ
โดยทางอ้อมเท่านั้นเอง

2.2 ความสงสารและการให้ความช่วยเหลือ

ถ้าเราเห็น เด็กกำลังจะเดินชนบันไดหรือเผชิญหน้ากับสัตว์ร้ายที่สามารถจะทำ
อันตรายถึงแก่ชีวิตได้ เช่นงูพิษ และเด็กแสดงอาการตกใจหรือร้องขึ้นมา เราก็เข้าไปช่วย
เหลือโดยทันทีเท่าที่สามารถจะทำได้ หรือเมื่อเราเห็นคนที่ใคร่บิบบากเจ็บ เนื่องจากอุบัติเหตุ
กำลังร้องไห้คร่ำครวญอย่าง เจ็บปวดทรมาน เราก็ให้ความช่วยเหลือโดยการนำส่งโรงพยาบาล
หรือในกรณีที่เราเดินไปพบคนตาบอดและขาดคนกำลังนั่งขอความช่วยเหลือโดยมืออื่นโผล่ร้องบอกให้
ทำทาน แล้วเราก็หยิบเหรียญยื่นให้ไป ตัวอย่างนี้สามที่ยกมานี้ สามารถวิเคราะห์พฤติกรรม
กรรมของทั้งสองฝ่ายได้ว่าแสดงออกมา เพราะเจตจำนงสุ่อำนาจ โดยฝ่ายแรกแสดงถึงอำนาจ
ในแง่บวก ส่วนฝ่ายหลังแสดงถึงอำนาจในแง่ลบ กตาวคือ ฝ่ายที่ให้ความช่วยเหลือ บอ
แสดงให้เห็นว่าตัวเอง เป็นผู้มีความสามารถกว่า เห็นอกว่า จึงสามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือ
เหลืออีกฝ่ายหนึ่งซึ่งตัว เห็นว่าพวกหลังกำลังตกอยู่ในสภาวะไร้อำนาจช่วยตัวเองไม่ได้ ส่วน
พฤติกรรมของฝ่ายหลังก็สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเกิดจากความมุ่งหวังในอำนาจ เช่นคน กตาว
คือ มีอำนาจที่จะทำให้อีกฝ่ายเกิดความรู้สึกสงสาร เหน็ดร้อนในใจ (Power to hurt)
จนไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงการให้ความช่วยเหลือได้ เพราะถ้าไม่ช่วยเหลือจะทำให้ในสัณฐาน
กับว่าเราเป็นคนใจร้าย หากความเมตตาและคุณธรรม จนอาจถูกประณามตำหนิจากสังคมได้

Nietzsche, "Human-all to-Human, Aph-44," Quoted in Hollingdale,
Routledge Author Guides Nietzsche, p. 77.

ฉันจึง เฝ้าคิดว่าพฤติกรรมและอาการของคนอื่นนั้นไ้คงมันและ เอาจนะ เหนือความรู้สึก
ของเรา เราต้องกลายเป็นผู้ไร้ใจ เขาไปโอบกอดเรา จึง เฝ้าคิดว่าเราบรรลุอำนาจตามที่
เราต้องการ!

2.3 ความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน

ทำไมคนจึงต้องอ่อนน้อมถ่อมตน ? ก็เพราะคิดว่าการอ่อนน้อมจะทำให้เกิด
การนิยม ยกย่อง นั่นคือจากผู้อื่น การที่เขานิยมยกย่อง เรานั้นแสดงว่า เราสามารถเอาชนะ
ใจเขาได้ การที่เราเอาชนะใจเขาได้แสดงว่า เรา เป็นผู้มีอำนาจในแง่หนึ่ง เหมือนกัน
เพราะฉะนั้นความสุภาพอ่อนน้อมจึง เป็นพฤติกรรมที่มุ่งหวังในอำนาจ เช่นกัน 2

2.4 ความพ่ายแพ้และการประณามตำหนิ

ในเกมสการต่อสู้แข่งขัน ไม่ว่าในกีฬาหรือสงคราม ทั้งฝ่ายต่างมุ่งหวัง
อำนาจมากกว่าคือชัยชนะ แต่หากมีการพ่ายแพ้เกิดขึ้น เราจะไมยอมรับว่าเราเป็นผู้ไร-
อำนาจอย่างสิ้นเชิง แต่เราจะพยายามแสวงหาข้อบกพร่องหรือตัวการคน เหตุแห่งความพ่าย
แพ้ แต่ เราจะประณามตำหนิตัวการนั้น นั่นแสดงให้เห็นว่าความรู้สึกถึงอำนาจนั้นยัง
อยู่ในความรู้สึกของเรา และเมื่อพ่ายแพ้ในครั้งแรกแล้ว จะมีการหาข้อบกพร่องกับคู่แข่ง
เสียใหม่เพื่อที่จะเอาชนะในคราวต่อไป นั่นหมายถึงความต้องการที่จะมีอำนาจในเด็ก
ถ้าในกรณีเกิดความผิดพลาดจนทำให้พ่ายแพ้ทั้งกลางแล้ว และมีสมาชิกในกลุ่มเป็นผู้รับสภาพ
จากตัว เอง เป็นคน เหตุแห่งความพ่ายแพ้นั้น เขาถูกประณามตำหนิเองพร้อม ๆ กับขอโทษคนอื่น
ที่ประณามลงโทษเขา นั่นก็เป็นความรู้สึกถึงอำนาจโดยการพยายามแสวงหาในเชิงจรรยา เป็น

1. Ibid., Aph. 50: Quoted in Ibid.

2. Ibid., Aph. 87: Quoted in Ibid., P. 78.

คนกล้า ยอมรับความจริง กล้ารับผิดชอบ พฤติกรรมเช่นนี้เป็นความพยายามที่จะคืนอำนาจให้ตัวเองหลังจากสูญเสียอำนาจไปในครั้งแรกแล้ว ¹

2.5 ความกล้า คือความมุ่งหวังความสำเร็จ

ถ้าจะให้เข้าใจพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกล้าได้มากขึ้น เราอาจจะนำมาเปรียบเทียบกับความกล้าก่อน ความกล้าหมายถึงความรู้สึกถึงอำนาจในแง่บวก (Positive aspect of power) คือเกิดจากแรงขับในทางบวกให้เขาทำการต่อสู้เผชิญกับศัตรูหรือภัยต่าง ๆ เพื่อเอาชนะชนะโดยตรง ส่วนความกล้า เป็นความรู้สึกถึงอำนาจในแง่ลบ (Negative aspect of power) คือเกิดจากแรงขับในทางลบให้พยายามหลีกเลี่ยงจากการต่อสู้ศัตรูหรือภัยรอบข้างที่เห็นว่าไม่สามารถจะเอาชนะได้ จนสามารถนำตัวเองไปพบภัยพิบัตินั้น ลักษณะของการต่อสู้แข่งขันเพื่อเอาชนะนั้นไม่จำเป็นจะต้อง "รุก" เสมอไป บางครั้งก็คอง "รับ" และบางจังหวะก็คอง "หลบหลีก" ในกรณีที่เราไตร่ตรองเห็นแล้วว่าไม่สามารถจะเอาชนะภัยนั้นได้ เราก็เกิดความกล้า เมื่อกลัวก็พยายามหาทางหลบหลีกจากการถูกทำลายล้าง จนสามารถพาตัวเองและเผ่าพันธุ์ให้รอดมาได้ นั่นก็คือได้ว่าเป็นชัยชนะในแง่หนึ่งเหมือนกัน แต่เป็นชัยชนะโดยทางอ้อมที่เกิดมาจากแรงขับของความกล้า เหมือนกับที่นิตเชกล่าวหาว่า " ความกล้ามิใช่อะไรเลย แต่เป็นความมุ่งหวังอำนาจในทางลบคือ การรู้สึกถึงความไร้อำนาจในตัวเองและก่อให้เกิดความกล้า แล้วเกิดแรงขับให้หลีกเลี่ยงสภาพการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่นั้น " ² และคาฟมานน์เองก็วิจารณ์ว่าถ้าจะมองจากแง่หนึ่งแล้ว " ความกล้าดีถือว่าเป็นบรมครูอันยิ่งใหญ่ได้เหมือนกัน มันเป็นแม่ทัพผู้ให้กำเนิดความกล้าเรามากมาย " ³

¹ Nietzsche, "The Dawn of Days", Aph. 140. Quoted in Ibid., P. 81.

² Quoted in Kaufmann, Nietzsche: Philosopher, Psychologist, Antichrist, p. 190.

³ Ibid., "Fear, however, is also a great teacher: the mother of our knowledge of man."

2.6 กิริยาท่าทาง

คนที่ถือว่าตัวเองมีบุคลิกภาพแบบขนนาง จะพยายามวางท่าทางให้สง่างาม เช่นทาน้ำมันแก้ไอโซฟา พยายามบังคับตัวเองไม่ให้ลมตัวลงนอน ทั้ง ๆ ที่เอนทางมาไกลและเหน็ดเหนื่อยมาก การเฝืนใจวางท่าให้สง่างามเช่นนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า เกิดจากความต้องการยอมรับในบุคลิกภาพของตนจากผู้อื่น นั่นคือการมุ่งหวังอำนาจในแง่หนึ่งเช่นกัน¹

2.7 การแสวงหาเงิน

พวกนายทุนที่แสวงหาเงินโดยระบบตลาดทุน มีการกักตุน ไขว่เล่นเหลี่ยมกะเท็งกำไร สามารถวิเคราะห์ได้ว่า เพราะพวกนี้ถูกกระตุ้นให้เกิดความกลัวว่าการหาเงินโดยวิธีปกติธรรมดาและข้อสัจจะจะได้เงินมาช้า ประกอบกับพวกนี้มันสยัรักการสะสมเงินไว้มาก ๆ เพราะคิดว่าการมีเงินมากจะทำให้มีอำนาจมากตามไปควย²

2.8 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมือง

ในทางการเมือง ไม่ว่าในชนชั้นปกครองหรือพวกอยู่ใต้อำนาจ ต่างก็มุ่งแสวงหาอำนาจ

ผู้ปกครองแสวงหาอำนาจโดยการออกกฎหมายบังคับ เพื่อให้ตั้งกมณัน เป็นไปอย่างสงบสุขตามความคิดเห็นที่ตัวคิดว่าน่าจะเป็น คนอยู่ใต้อำนาจยอมอยู่ใต้อกฎหมายนั้นก็เพราะหวังในอำนาจเช่นกัน คืออำนาจในการคุ้มครองตัวเอง เพราะคิดว่าถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว จะนำมาซึ่งการเบียดเบียนและทำร้ายซึ่งกันและกัน แล้วการคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ตัวเองก็ย่อมลุล่วง

¹ Nietzsche, "The Dawn of Days," Aph. 201. Quoted in Hollingdale, Routledge Author Guides Nietzsche, P. 81.

² Ibid., Aph. 204. Quoted in Ibid.

ในกรณีที่มีผู้ใดไม่พอใจที่ตนเห็นบุคคลอื่น ก็จะลุกขึ้นทำการปฏิวัติรัฐประหาร อันต่างจากอำนาจบุคคลอื่น เดิม แต่ครั้งใดเอง เป็นบุคคลอื่นแทน นั่นก็เป็นการแสวงหาอำนาจในขั้นสูงขึ้นไปอีก 1

2.9 พฤติกรรมในทางศาสนา

ในการอุทิศตัวเอง เพื่อปฏิบัติภารกิจอันเข้มงวดของศาสนา เพื่อจะได้เข้าถึงความจริงสูงสุด นี่เป็นการแสดงถึงความศรัทธาอันสูงส่งในอีกแง่หนึ่ง เพราะการใ้ใคร่ที่ว่าได้เข้าถึงความจริงมากกว่า ย่อมแสดงว่าตัวเหนือกว่าผู้อื่น 2

2.10 การอุทิศชีวิต

คนที่อุทิศชีวิตตัวเอง เพื่อปฏิบัติภารกิจของศาสนา ย่อมมีชีวิตเป็นเครื่องสังเวท วิเคราะห์ได้ว่า เกิดจากความรู้สึกถึงอำนาจเช่นกัน เพราะคิดว่า การได้เสียสละชีวิตตัวเองในศาสนา นี้ จะได้เกิดนสรวรรคที่สะดวกสบายกว่า หรือเพื่อที่จะได้ไปรวมกับส่วนหนึ่งของพรหมนั้น อันเป็นในกับโลกที่มีอำนาจมากกว่านั่นเอง 3

บทบาทของ "อำนาจ" ในความรู

จุดประสงค์ของความรู้นั้น มิใช่เพื่อการแสวงหาความรู้ เกิดจากแรงเรียกร้องของความรู้สึกของการอำนาจ อันตั้งอยู่บนรากฐานแห่งพลังสัญชาตญาณที่ต้องการเอาชนะ ความปรารถนาที่จะรู้มากกว่าตั้งอยู่บนแรงขับของเจตจำนงที่จะมีอำนาจมากกว่า จึงมีสัญชาตญาณจึงยอมสละสิ่งให้พยายามแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้น จุดหมายของความรู้นั้นมีไว้เพื่อ หรือเพื่อ

¹ Ibid., Aph. 189. Quoted in Ibid., P. 83.

² Nietzsche, "The Gay Science," Aph. 13. Quoted in Ibid.

³ Nietzsche, "The Dawn of Days," Aph. 113. Quoted in Ibid., P. 83.

เขาถึงความเป็นจริงอันคัมมะ แต่เพื่อพิสูจน์ตัวเองว่ามีความสามารถมากกว่าผู้อื่น บรรดา
นักปราชญ์หรือผู้รักความรู้ในศาสตร์ทุกแขนง ต่างแสวงหาความรู้กันเพื่อ

ประการแรก สำคัญเหนืออื่นใด ก็คือการรู้มากกว่าทำให้รู้สึกถึงความแข็งแกร่ง
ภายใน ว่าตัวเอง เป็นผู้มีความสามารถ
ประการที่สอง การมีความรู้เพิ่มขึ้น ทำให้รู้สึกว่าตัวเอง เก่งขึ้นกว่าเดิม เอาชนะ
สภาพเดิมๆ ที่ยังไม่
, ประการที่สาม การได้ความรู้ที่แปลกและใหม่มา แม้จะเพียงเล็กน้อย ก็ทำให้รู้สึก
ว่าตัวเอง เก่งกว่าผู้อื่น ¹

ลักษณะของความรู้ นิตเช เห็นว่าความรู้ เป็นเพียงขบวนการที่ความและให้
ความหมายจากเรา เราสร้างมันขึ้นเองทั้งสิ้น ไม่ว่าทฤษฎีคณิตศาสตร์, สสาร, อะตอม, การ
ถึงคุก, แรงกด, แรงเหวี่ยง ฯลฯ ... ทั้งหมดนี้เราสร้างขึ้นมาเพื่อใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่
เกิดขึ้น ² การเอาพระเจ้า, ความเป็นจริงอันคัมมะ, สิ่งในตัวเอง, โลกที่แท้จริง ความเป็นอยู่
โดยที่เราสามารถค้นพบและเข้าใจได้ด้วยเหตุผล ความเชื่อเหล่านี้ล้วนเหลวไหลไม่เคยพิสูจน์
ได้ ³ ทุกสิ่งถูกจินตนาการขึ้นมาจากโลกที่ปรากฏตามความรู้สึก แล้วเอาไปตีความ ว่าสภาพ
(Perspective) คิดฝันและสร้างสรรค์สิ่งเหล่านี้ขึ้นมาใหม่ โดยมีขั้นตอนคือ ที่แรก

¹
Quoted in Ibid., p. 78. " Firstly and above all, because here
becomes conscious of one's strength...Secondly, because of in the course of
acquiring knowledge, one go beyond former conceptions...and victor over them.
...Thirdly, through a new piece of knowledge, however smaller, we become superior.

²
Nietzsche, The Will to Power, Aph. 689. p. 368.

³
Ibid., Aph. 471 - 479. pp. 262 - 266.

เกิดจากคำพูดหรือภาษาที่ใช้อธิบายแทนสิ่งต่าง ๆ ที่เราสามารถประจักษ์ด้วยผัสสะได้ก่อนแล้ว เราก็เกิดจินตภาพ (Image) ขึ้นในคสามรู้สึก หลังจากนั้นเราก็รวมเอาหลาย ๆ จินตภาพเข้าเป็นมโนภาพ (Concept) จากมโนภาพหลาย ๆ อันเราก็เอามาจินตนาการสร้างสิ่งใหม่ ๆ ที่เราไม่สามารถประจักษ์ได้ด้วยผัสสะขึ้นมา เช่นพระเจ้า, สิ่งในตัวเอง, ความเป็นจริง เมืองหลังโลกที่ปรากฏการณ์ เป็นต้น¹

โดยแท้จริงแล้วไม่มีสิ่งที่เรียกว่าความเป็นจริงอันคิมะ, สิ่งในตัวเอง, เนื้อสาร (Substance) ทุกสิ่งเราเป็นผู้สร้างขึ้น แต่ความเข้าใจผิดทางภาษาทำให้ติดทักเอาว่าสิ่งเหล่านี้มีจริง " ขาพเจ้าคิควาสาเหตุสำคัญที่ทำให้เราไม่สามารถขจัดความเชื่อเรื่องพระเจ้าออกไปได้ ก็เพราะภาษาเป็นเหตุ . . ." ²

ส่วนสาเหตุที่มนุษย์พยายามสร้างพระเจ้าและโลกที่แท้จริงขึ้นมา เป็นเพราะว่ามนุษย์พยายามแสวงหาโลกที่ประเสริฐกว่า เพียงแท้และเป็นนิรันดรมากกว่า จากการที่มนุษย์ไม่พอใจ ชักเคืองและเกลียดกลัวต่อความเปลี่ยนแปลง ความทุกข์ยาก ความฉิบสาค ความเลวร้าย และถูกจำกัดเงื่อนไขด้วยประการทั้งปวง จึงพยายามสร้างโลกใหม่ที่มีลักษณะตรงกันข้ามขึ้นมา อันเป็นลักษณะของโลกที่ประเสริฐกว่า ³ หรือถ้าจะพูดตามส่วนวนนิตเช ก็หมายถึงโลกที่มีอำนาจมากกว่านั่นเอง

จากที่กล่าวมา เราจะเห็นได้ว่าการแสวงหาความรู้ก็คือการแสวงหาอำนาจ การสร้างโลกที่ประเสริฐกว่าก็คือการสร้างโลกที่มีอำนาจมากกว่า ถ้าหากเราจะพิจารณาแนวความคิดของนิตเชด้วยสายตาคนธรรมคาสามัญ ก็จะได้เห็นจริงได้ในทำนองเดียวกันว่า ผู้มากกว่า

¹ Ibid., Aph. 506. p. 275.

² Quoted in Danto, A Critical History of Western Philosophy, p. 388.

³ Nietzsche, The Will to Power, Aph. 579. pp. 310 - 311.

ยอมจะนำมาซึ่งผลประโยชน์มากกว่าในหลายด้าน ใ้รับการยกย่องมากกว่า มีเกียรติยศชื่อเสียงในสังคมมากกว่า นำมาซึ่งความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ทางการงานและเงินทอง นั่นก็คือลักษณะของการมีอำนาจมากกว่านั่นเอง แต่ถาจะพิจารณาถึงพวกฤษีที่ออกมาเพื่อพรศในป่า โดยที่ไม่หวังตำแหน่งลาภยศสรร เสริญสุขใด ๆ แต่ก็ยังแสวงหาความรู นิตเซ สามารถอธิบายเรื่องนี้ไควา พวกเขาจะใ้รับความภมิจ เป็นการตอบแทน ในแง่ที่ว่าตัวเองกว่า ที่สามารถปฏิบัติให้เขาถึงสิ่งที่กระทำไควาก การอุทิศตัวเอง เพื่อปฏิบัติภารกิจอัน เขมวงวดทางศาสนา เพื่อที่จะไ้เขาถึงความจริงสูงสุด ถือไควา เกิดจากความรู้สึกอยากจะมีอำนาจไ้เช่นกัน เพราะการรูตัวเองว่าไ้เขาถึงความจริงมากกว่าผู้อื่น ยอมแสดงว่าตัวมีอำนาจมากกว่า ¹

นอกจากจะพิจารณาการสร้างและแสวงหาความรู้ในแง่ของศาสนาและปรัชญาแล้ว เขายังไ้วิเคราะห์ถึงการแสวงหาความรู้ในคานอื่น ๆ เช่นตรรกวิทยา วิทยาศาสตร์ วามนุษยมไ้คองการจะรู เพื่อ แทร เพื่อเรียกรองสิทธิ เพื่อชนะและอำนาจ กิ่งที่เขาอธิบายให้เห็นวามอเกิดของวิชาตรรกวิทยา มีรากฐานมาจากความต้องการที่จะเทียบคาสังคาง ๆ ว่าเท่ากันหรือไม่ นอกจากนั้นยัง เขาความคิดนี้มาเทียบคานคานอื่น ๆ เช่นเรื่องความเสมอภาค ที่แท้แล้วการคองการความเสมอภาคนั้นถือไควา เป็นเพียงรูปหนึ่งของการคองการอำนาจ ถืออำนาจที่จะไ้เขาเทียบมกับผู้อื่น ²

เขายังวิเคราะห์ต่อไปว่าในขบวนการแสวงหาความรู้ ประชาณูบางคนปฏิเสธสิ่งทีไ้จากผัสสะ เพราะคิควาเปลี่ยนแปลง ไม่นแน่นอน เชื่อถือไมคอยไ้ค แล้วเสนอวิธีหาความรู้โดยวิธีแห่งเหตุผลขึ้นมา เพราะคิควาเที่ยงแท้ ให้ความเชื่อมั่นและมีลักษณะเป็นสากล

1

Cf. Hollingdale, Routledge Author Guides Nietzsche, p. 83.

2

Nietzsche, The Will to Power, Aph. 510. pp. 276 - 277.

มากกว่า ที่แท้ เป็นลักษณะหนึ่งของความต้องการอำนาจนั่นเอง คืออำนาจในทางความเชื่อมั่น
ไ้มากกว่า¹ ส่วนการแสวงหาความรู้ในทางวิทยาศาสตร์ นั้น เป็นผลมาจากความรู้สึกขัด
เคืองคอสภาพยุ่งเหยิง (Chaos) ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในธรรมชาติ จนไม่สามารถ
จะควบคุม เอาชนะ และคาดการณ์สภาวะเลวร้ายที่จะเกิดขึ้นได้ล่วงหน้า นักวิทยาศาสตร์จึง
หาทางแก้แค้นธรรมชาติ โดยใช้สติปัญญาคนควา แสวงหาทฤษฎี กฎเกณฑ์ ขึ้นมา เพื่อพิสูจน์
และทำนาย เพื่อที่จะควบคุมและ เอาชนะให้ได้ นั่นก็คือความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือ
ธรรมชาติ² และขณะเดียวกัน ถ้าสามารถเอาชนะธรรมชาติได้ก่อนผู้อื่น ก็ยิ่งใฝ่คว้า เป็น
ผู้เอาชนะและมีอำนาจเหนือผู้อื่นไปในขณะเดียวกันด้วย

จากการวิเคราะห์ที่แตกต่ามา เราพอจะเห็นได้ว่า การแสวงหาความรู้ ออกมาจาก
ความต้องการอำนาจ จนสามารถจะกล่าวได้ว่า ความรู้ เป็น เพียงอุปกรณ์ของอำนาจ ดังที่เขา
กล่าวว่า " ความรู้ เป็น เพียง เครื่องมือของอำนาจ มันจะเพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับความต้องการ
อำนาจ . . . ความต้องการในความรู้ขึ้นอยู่กับความต้องการอำนาจ ถ้าต้องการอำนาจมาก
ก็พยายามแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้นไ้มาก " ³ การสร้างและใช้คุณค่า ก็เลว ถูกผิด ขึ้นอยู่กับ
ใคร เป็นผู้กำหนด ถ้าผู้มีอำนาจมากกว่าใช้คุณค่าแกสิ่งใด สิ่งนั้นจะกลายเป็นความจริงและ
ความดี เพราะฉะนั้นคือเลวจึงแขวนอยู่กับอำนาจ ดังที่นิตเชกกล่าววว่า " มาตรการตัดสินความ
จริงอยู่ในความรู้สึกถึงการมีอำนาจนั่นเอง " ⁴

1
Ibid., Aph. 517. p. 280.

2
Ibid., Aph. 594. p. 324.

3
Ibid., Aph. 480. pp. 266-267. "Knowledge works as a tool of power.

Hence it is plain that it increases with ever increase of power...The measure
of the desire for knowledge depends upon the measure to which the will to
power grows in a species. "

⁴Ibid., Aph. 534. p. 290. " The criterion of truth resides in the
enhancement of the felling of power. "

บทบาทของอำนาจในศิลปะ

ความคิดเรื่องศิลปะโคพุดถึงบ้างแล้วในบทที่ 3 ซึ่งนิทเซ่ได้วิเคราะห์ว่า บ่อเกิดของศิลปะวัฒนธรรมกรีก เป็นผลมาจากนักปราชญ์ของการต่อสู้แข่งขัน เอาชนะกัน จึงพยายามสร้างผลงานออกมาให้ดีกว่า เอาชนะใจคนดูไรมากกว่า หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือต้องการมีอำนาจมากกว่านั่นเอง¹ แต่ในที่นี้จะวิเคราะห์ถึงอำนาจในศิลปะอีกแง่หนึ่ง โดยจะไม่พูดถึงการต่อสู้แข่งขัน แต่จะพูดในแง่ที่ว่ามืองค์ประกอบอะไรบางอย่างที่เป็นปัจจัยให้นักปราชญ์หรือนักศิลปะสร้างงานศิลปะออกมาได้

พวกงานศิลปะต่าง ๆ เช่นจิตรกรรมและประติมากรรม จะเกิดขึ้นได้เมื่อนักปราชญ์เหล่านั้นมีความอุดมสมบูรณ์ในตัวสูง ซึ่งหมายรวมถึงมีกิเลสมาก ซึ่งนิทเซ่เรียกสิ่งนี้ว่า "พลังแห่งอำนาจ" เมื่อมีแล้วเกิดความต้องการอย่างรุนแรงที่จะระบายออกมาให้ปรากฏ ถ้าจะเปรียบเทียบกับนักประพันธ์ ก็อาจจะเรียกได้ว่ามี "ไฟ" อยู่ในตัวสูง เป็นแรงบันดาลใจให้ผลิตงานเขียนออกมาได้² นิทเซ่จึงวิเคราะห์ว่าในนักศิลปะมีลักษณะพิเศษอยู่ 3 ประการที่นอกเหนือจากคนทั่ว ๆ ไป คือ

1. มีความมัวเมาหลงใหลอย่างรุนแรง ถ้าชอบอะไรแล้วจะชอบอย่างทุ่มเทสุดตัว นอกจากนี้ยังมีความรู้สึกอย่างรุนแรงที่จะระบายความรู้สึกนั้นออกมาให้ปรากฏ
2. มีความเจ็บปวดในคานประสาทสัมผัส สามารถรับรู้และแลเห็นในสิ่งซึ่งคนทั่วไปมองข้าม และยังสามารถสื่อความหมายความรู้สึกนั้นออกมาได้หลายทาง เช่นในภาพวาด คำพูด ตัวหนังสือ รูปปั้น แกะสลัก หรือเสียงดนตรี
3. มีความสามารถในการใช้สัญลักษณ์เลียนแบบโคอย่างสูง เช่นรู้จักใช้สัญลักษณ์

¹ คุราบายละ เอียกบทที่ 3 หน้า 19-20 ประกอบ

² Nietzsche, The Portable Nietzsche, pp. 518 - 521.

สี่สรร เลียนแบบธรรมชาติที่โหดร้ายกาจในลักษณะของความเป็นสุข หรือรู้จักใช้เส้น สี่
เลียนแบบลักษณะของความโศกเศร้า อ่างว่าง เปล่า เปลี่ยว ฯลฯ¹

แต่อย่างไรก็ตามมีเงื่อนไขสำคัญอยู่สองประการ ที่ทำให้นักศิลปะสร้างงานศิลป์
ออกมาได้ คือลักษณะอันตรงข้ามกันในธรรมชาติของมนุษย์ โศกโศกโศกนี้เขียนและอาโปลิเนียน²

โศกโศกนี้เขียน คือลักษณะของความรู้สึกอันรุนแรงในอารมณ์ที่ต้องการจะระบาย
ออกมา จะเห็นโศกโศกไป เช่นในการร้องรำทำเพลง เต้นระบำ หรือแม้แต่แรงกระตุ้นของ
ความต้องการทางเพศ³ ลักษณะของโศกโศกนี้เขียนนี้ยังยุ่งเหยิงไร้ระเบียบ (Chaos)

อาโปลิเนียน เป็นลักษณะของความสงบ สว่างวาบในความคิด เต็มไปด้วย
ปัญญาและเหตุผล ที่สามารถจัดระเบียบ กลั่นกรอง ตลอดจนจินตนาการสร้างสรรค์ โดยจัด
อารมณ์อันยุ่งเหยิงนั้นให้เป็นระเบียบ จาก Chaos ให้เป็น Cosmos จากความ
พยายามในธรรมชาติส่วนนี้ของมนุษย์ที่สามารถเอาชนะธรรมชาติส่วนแรก กอปรให้เกิดงาน
ศิลป์ เช่นในงานประเพณีจิตรกรรมและประติมากรรม เป็นต้น⁴

นิตเซอได้วิเคราะห์ความรื่นรมย์ (Joy) ทั้งเต็มของมนุษย์ว่ามีเกิดมาจาก
สามแหล่ง คือ กามารมณ์ ความทารุณโหดร้าย และความมัวเมาหลงไหล (Sexuality ,
Cruelty , intoxication)⁵ ทั้งสามอย่างนี้มีอยู่ในธรรมชาติกมลสันดานทั้งเต็ม
ของมนุษย์แล้ว เต็มไปด้วยความยุ่งเหยิง ไร้ระเบียบ จนทำให้มนุษย์รู้สึก "ซัดเคื่อง" จึงต้อง

¹Nietzsche, The Will to Power, Aph. 811. pp. 428-429.

²Ibid., Aph. 798. pp. 419-420.

³Ibid., Aph. 799. p. 420.

⁴Nietzsche, The Portable Nietzsche, pp. 520-521.

⁵Nietzsche, The Will to Power, Aph. 801. pp. 421-422.

ท.วาง "แกแดน" เอาจระมณีให้ไต่โดยกำรใช้ลักษณะอาโปลิเนียน เข้าไปควบคุม จึงออกมา
เป็นผลงานที่เรียกว่าศิลปะ¹

นิตเชวี เคาระหวาคำการที่มีบทบาทสำคัญมาในโลกแห่งการสร้างสรรค์ศิลปะก็คือ
กามารมณ์ หรือบางทีเขาเรียกว่า "ความรัก" อย่างที่ค่าหลงไหล (แต่ความรักในที่นี้มีไต่
หมายเฉพาะความรักระหว่างเพศเสมอไป อาจจะหมายถึงความรักในสิ่งอื่นด้วย เช่นความ
รักหลงไหลต่อเทพองค์ใดองค์หนึ่ง)² เขากล่าวว่า ". . . ความต้องการในศิลปะและความ
งามเป็นความต้องการโดยอ้อมของความรู้สึกทางเพศหรือความรัก"³ ในสัตว์เมื่อเกิดอารมณ์
รัก ปฏิกริยาและความเปลี่ยนแปลงบางอย่างจะเกิดขึ้นในร่างกาย ทำให้มีพลังพิเศษเพิ่มขึ้น
บางชนิดจะปล่อยกลิ่นตัวอันริ้วจวนใจ, เปลี่ยนสีตัว, เองให้สวยงาม, รุกจักกรีกปึก, หรือร้อง
เพลงไต่ไพเราะ เพื่อเป็นการดึงดูดเพศตรงกันข้าม ในมนุษย์ก็มีลักษณะบางอย่างทำนอง
เดียวกันนี้ คือเมื่ออยู่ในอารมณ์รัก พลังในตัวจะ"ร่ารวย"ขึ้นกว่าเดิม และเกิดความกล้าที่จะ
ไขพลังนั้นไปอย่างเต็มที่โดยไม่กลัว "จน" เพราะฉะนั้น ". . . ประการแห่งศิลปะจะเปิด
กายขึ้นสำหรับคนที่ตกอยู่ในอารมณ์รัก"⁴

¹ Ibid., Aph. 800. pp. 420-421.

² Ibid., Aph. 808. p. 426.

³ Ibid., Aph. 805. p. 424. "The demand for art and beauty is an indirect demand for ecstasies of sexuality or love."

⁴ Ibid., Aph. 808. p. 427. "The door of art is easily opened for him (Who is in the mood of love)."

เขาได้เปรียบเทียบโลกแห่งศิลปะกับโลกแห่งความรัก ว่านักศิลปะเปรียบเสมือนชายหนุ่มหรือเจ้าสาว ส่วนงานศิลปะเปรียบเสมือนเจ้าสาว โดยกล่าวว่า

ในโลกแห่งความรัก คือชายหนุ่มและสาวสวย และความรักอันดีมีค่าระหว่างคยาบสาว ในโลกแห่งศิลปะคือ "อำนาจ" ที่จะประคับคองแรงงานสร้างของคนให้สวยงาม เหมือนกับที่ชายหนุ่มอยากเห็นคนรักของตนอ่อนหวานละมุนละไมในทุกอิริยาบถ นักศิลปะจะทุ่มเททั้งชีวิตจิตใจ เพื่อให้งานศิลปะของตนประณีตสวยงามตามทีคิดฝัน เหมือนกับที่ชายหนุ่มอยากได้คนรักของตนสวยงามที่สุดตามที่คิดฝัน¹

ฉะนั้นในโลกของศิลปะจึง เป็นลักษณะของความสมบูรณ์ (*perfection*) ที่เกิดจากการจัดระเบียบสัดส่วนโคกลมกลืนกัน ในศิลปะจึงมีความงาม เพราะศิลปะเกิดจากการเอาชนะความยุ่งเหยิงไร้ระเบียบ แต่อย่างไรก็ตาม คุณค่าทางความงามมิใช่ เป็นสิ่งที่ตายตัว อาจเปลี่ยนแปลงได้ ประสบการณ์อันยาวนานจะเป็น เครื่องตัดสินวางงานชิ้นใดมีคุณค่าทางความงามหรือไม่ เมื่อเวลาเปลี่ยนไปคุณค่าเดิมอาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ อันใหม่อาจจะมีความมากกว่า คุณค่าทางศิลปะจึงขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามมากกว่าอันอื่น ๆ หรือไม่ ถ้าสามารถเอาชนะงานชิ้นอื่น ๆ ได้ก็แสดงว่ามันมีค่าสูงกว่า เพราะฉะนั้นศิลปะและความงามลักษณะของอำนาจในแง่หนึ่งได้²

บทบาทของ "อำนาจ" ในทางการเมืองและสังคม

นิคเซวี เคราะห์ให้เห็นว่าการรวมตัวเป็นรัฐ และบทบาทของแต่ละคนในรัฐ ไม่ ว่าในคำให้เสรีรัฐ การเมือง และสังคม ล้วนออกมาจากความรู้สึกของการอำนาจ รัฐคืออะไร? เขาอธิบายว่ารัฐ เป็นเพียงที่หลอมรวมกัน เขาของคนจำนวนมาก เป็นเทวรูปองค์ใหม่ที่มีมนุษย์

¹ Ibid., Aph. 803. pp. 424-425.

² Ibid., Aph. 803. pp. 422-424.

สร้างขึ้นเพื่อไว้บูชา ที่จริงแล้วรัฐยังใ้ชื่อว่า เป็นคน แต่เป็นคนที่ตัวใหญ่กว่าปกติ ฆากกล่าว
 ว่า " รัฐคือเจ้าตัวมึนเมาที่สามารถโกหกใครเหมือนคนทั่วไป มันกล่าวคำสาออกจากรากของ
 มันว่า ชาติคือประชาชน " ¹ การรวมตัว เขา เป็นรัฐ เกิดจากความมุ่งหวังร่วมกันที่จะรักษาผล
 ประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะพวกฝูง ² เพราะถ้าแยกกันอยู่จะขาดความมั่นใจต่อการ
 ที่จะเผชิญกับศัตรูจากภายนอกและภัยรอบคานโดยลำพัง จึงต้องการหลักประกันที่มั่นคงกว่า
 แข็งแรงกว่า เพื่อจะได้มีอำนาจในทางการต่อสู้ อาจจะกล่าวได้ว่า การรวมตัว เขา เป็นรัฐ
 เกิดจากความต้องการแสวงหาอำนาจร่วมกัน ³

เมื่อรวมตัว เป็นรัฐแล้วเจ้าต้องมีผู้ปกครองและระบอบการปกครอง แต่เดิมมา
 พวกอนารยชน (Barbarian) ซึ่งเป็นนักต่อสู้ ุร้าย และมีอำนาจมากกว่าสามารถนำ
 พวกฝูงพืชคนเผ่าอื่นและศัตรูจากภายนอกได้ เขาจึงได้เป็นผู้นำของกลุ่มและกลายเป็น
 ผู้ปกครองไป เพราะฉะนั้นการกำหนดคุณค่า คีเลว ถูกผิด และวางกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ใน
 สังคมนั้นขึ้นอยู่กับตัวผู้ปกครองซึ่งมีอำนาจมากกว่าจะกำหนดอย่างไรก็ได้ แต่ภายหลังจาก
 การต่อสู้กับศัตรูจากภายนอกผ่านพ้นไปแล้ว วิญญาณอันแข็งแกร่งวร้ายก็ยังคงอยู่ในตัวผู้ปกครอง

¹ Nietzsche, " Zarathustra - On the New Idol," in The Portable Nietzsche,
 p. 160. " State is the name of the coldest of all cold monsters, it tells
 lies too; and this lie crawls out of its mouth; ...I, the state, am the people."

² คำว่าฝูง (Herd) นิตเซิไซ เรียกบุคคลนั้นคำที่ไร้อำนาจ ชอบรวมตัวกันเข้า
 เป็นกลุ่มก้อน เหมือนฝูงสัตว์

³ Nietzsche, The Portable Nietzsche, pp. 161-163.

ลักษณะนี้กลายเป็นที่หวาดกลัวและสร้างความขั้เคือง เป็นอย่างยิ่งให้แก่ชนชั้นปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกพระซึ่งไร้อำนาจในทางการปกครองโดยสิ้นเชิง จึงหันมาแก้แค้นโดย ไซศาสตร์ เป็น เครื่องมือแสวงหาอำนาจอันใหม่ โดยทำการประณามลักษณะอันก้าวร้าว กุศล และธรรมชาติของมนุษย์ในตัวปกครอง เหล่านั้นว่า เป็นสิ่งเลวร้าย แล้วสร้างคุณค่าอันใหม่ ขึ้นมาแทนที่ โดยการยกย่องการอ่อนน้อมถ่อมตน ลดเกียรติ มีกนอยส์ โศข ว่า เป็นสิ่งดี และ ยังสร้างความหวังในชาติหน้าโดยยกเรื่องพระเจ้าขึ้นมา ทำให้ชนชั้นผู้สวามีใหญ่ซึ่งไร้อำนาจ และวาทะทางใจย่อยแล้ว หันมานิยมคุณค่าอันใหม่นี้ไว้ เป็นเครื่องปลอบใจในทันที จึงทำให้ พวกพระกลายเป็นผู้มีอำนาจขึ้นมา ถือได้ว่าเป็นชัยชนะของพระและศาสนา! แต่อย่างไรก็ดี แม้วาพวกพระจะไ้ชัยชนะ และชนชั้นผู้สวามีใหญ่คือพระเจ้า แต่ถึง เหล่า นี้ยังไม่สามารถสนองความต้องการของพวกเขาได้อย่างแท้จริง เพราะรางวัลที่จะไ้ไ้ยังเป็น ความหวัง เลื่อนลอยอยู่ในชาติหน้า ไม่สามารถจะหวังอะไร เป็นสิ่งตอบแทนใดจริงในชาตินี้ ดังนั้นการปฏิวัติฝรั่งเศสจึง เกิดขึ้น อัน เป็นความพยายามของพวกเขาที่จะเอาชนะเหนือนาย โดยทำลายคุณค่า เกม แยกทรัพย์สินสมบัติ หวังความร่ำรวย และต้องการสิทธิต่าง ๆ ในสังคม มากขึ้น ฉะนั้นการพยายามจะลดคุณค่าทั้งมวลลงสู่ระดับเดียวกัน ต้องการความเสมอภาค และสิทธิเท่าเทียมกัน ยึดถืออุดมคติแบบผลประโยชน์มากที่สุดแก่คนจำนวนมากที่สุด ถือได้ว่าเป็นอุดมคติชีวิตของพวกเขา² ขบวนการปฏิวัติในฝรั่งเศสก็ เป็นเพียงการแสดงออกของความ ต้องการเอาชนะของพวกเขาคริสเตียน ที่ต้องการความสุขในชาตินี้มากกว่าที่จะรอความหวังใน ชาติหน้า³

¹ ทรายละเอียดที่ 3 หน้า 36-37 ประกอบ

² Nietzsche, The Will to Power, Aph. 758. p. 395.

³ Cf. Sanford A. Lakoff, Equality in Political Philosophy, (Honolulu : East-West Center Press, 1966), p. 181.

ศีลธรรมฝูงหรือศีลธรรมแบบทาสคอย ๆ เปลี่ยนรูปจากชัยชนะในทางศาสนาไปสู่ทางเศรษฐกิจและสังคม และต่อมาไปสวมรูปในระบอบทางการเมืองอื่น จากความเชื่อที่ว่าทุกคนเป็นลูกพระเจ้า พระเจ้าสร้างมาให้เท่าเทียมกัน นำไปสู่การยึดถืออุดมคติที่ว่าทุกคนควรมีสติเสมอกากเท่าเทียมกัน และนำไปสู่การเรียกร้องระบอบการปกครองที่สอดคล้องกับอุดมคติแบบนี้ คือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและสังคมนิยม ฉะนั้นการเรียกร้องระบอบการปกครองแบบนี้ เป็นเพียงความรู้สึกของการอำนาจของชนชั้นผู้ที่ยึดอำนาจที่แท้จริงในตัวเอง จึงเรียกร้องความเสมอภาคแทน เพื่อว่าตัวเองจะใ้มีอำนาจกับเขาบาง การเรียกร้องระบอบการปกครองที่ใหญ่ถึงประกันสิทธิและความเสมอภาคเท่าเทียมกัน จึงเป็นผลมาจากที่พวกทาสยังไม่พอใจชัยชนะเหนือนายในคานจริยศาสตร์และศีลธรรม จึงต้องแกแค้นหันมาเอาชัยชนะในทางการเมืองควย! ฉะนั้นความคิดเรื่อง "อำนาจ" จะถูกประมาณและเกลียดชังในสังคมนิยมประชาธิปไตย บุคคลที่มีอำนาจสูงทางการเมืองหรือการเมือง เช่น นโปเลียน ชีซาร์ อเล็กซานเดอร์ จะถูกประมาณคำหิวนว่าเป็นลักษณะของความเลวร้ายเผด็จการ²

สำหรับทัศนะของนิตเชแล้ว เขาเชื่อว่าความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้ มนุษย์ไม่มีวันจะเท่าเทียมกัน เขากล่าวว่า ความเสมอภาคสำหรับชาวเขา กล่าวได้ดังนี้ "มนุษย์ไม่เท่าเทียมกัน และไม่วันที่จะทำให้เท่าเทียมกันได้" ³ เขาจึงประกาศว่า "ชาวเขาขอคัดค้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยและสังคมนิยม" ⁴ และหันมาสนับสนุน

¹ Nietzsche, The Portable Nietzsche, p. 211-214.

² Nietzsche, The Will to Power, Aph. 751. p. 397.

³ Nietzsche, The Portable Nietzsche, p. 213. "Men are not equal. Nor shall they become equal!"

⁴ Nietzsche, The Will to Power, Aph. 753. p. 397. "I am opposed to 1. Socialism...2. Parliament or government (democracy)."

ระบอบการปกครองที่เกื้อหนุนต่อลัทธิปัจเจกนิยม (Individualism) คือปล่อยให้บุคคลมีอิสระเสรี มีโชคคนลงมาให้เท่าเทียมกัน, มีสังคมนับเป็นผู้กำหนดทิศทางชีวิตให้แก่แต่ละคนเห็นเหมือนกันหมด แต่ควรให้แต่ละคนได้กำหนดทิศทางเดินของตัวเอง มีอิสระเสรีในการเลือกกำหนดและพัฒนาตัวเองให้เต็มที่ เพื่อจะได้ยกระดับคุณภาพของชีวิตให้สูงขึ้น เขาจึงเห็นว่าการปกครองที่สนับสนุนความเป็นปัจเจกบุคคล จะสอดคล้องกับแนวความคิดเรื่องเจตจำนงสุอำนาจมากที่สุด!

บทบาทของ "อำนาจ" ในการแบ่งแยกชนชั้น

ในหนังสือชื่อ The Will to Power โน้ตหมายเลข 854 - 862 นิคเซโกเสนอคำสอนว่าทฤษฎีการแบ่งแยกชนชั้น (The Doctrine of Order of Rank) โดยไร้อำนาจเป็นเครื่องแบ่งแยก² " สิ่งที่ใช้เป็นเกณฑ์ตัดสิน กำหนดแบ่งแยกชนชั้นในสังคมมิใช่อะไรเลย นอกจากพลังของอำนาจ " ³ แต่อย่างไรก็ดี ชาวเขาอาจจะตั้งข้อสงสัย เกตว่าเกณฑ์การแบ่งแยกนี้เป็นเพียงหลักการอย่างกว้าง ๆ ไม่สามารถที่จะหาจุดแบ่งที่เด็ดขาดตายตัวใดแน่นอน

ในบรรดาเชื้อชาติต่าง ๆ ที่นิคเซโกถือว่ามีสายเลือกแบบนาย (Master Race) นั้นจะคงไม่ใช่พวกสายเลือกบริสุทธิ์ (Pure Race) แต่จะคงเป็นลักษณะของสายเลือกแบบผสม (Mixture Race) ⁴ เพราะเขาเชื่อว่าจากสายเลือกคนต่าง ๆ สาย

¹ Ibid., Aph. 784, p. 411.

² Ibid., Aph. 854-862, pp. 457-459.

³ Ibid., Aph. 855, p. 457. " What determines rank, sets of rank, is only quantum of power, and nothing else! "

⁴ Ibid., Aph. 899, p. 487.

เมื่อมาอยู่ร่วมกันในระยะยาวนาน จะต้องมีโอกาสถูกเกลียดสมณสถานกัน แล้วจะก่อให้เกิดอารยธรรมอันใหม่ที่สูงส่งไกล เช่นในพวกโปตุ, กรีก และยิว (ความพิศมัญญาเคิม) จึงอยู่การผสมผสานกันหลายสาย เลือคนั้นอาจจะก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงและก่อกวนความสงบเกิดขึ้นบ้าง แต่ไม่เป็นที่น่าวิตกอะไร คนที่เข้มแข็งจริง เขาจะไม่กลัว แต่เขาจะรู้จักตั้งกรอง เอาลักษณะที่ ๆ ในหลายเลือกเหล่านั้นออกมาอวยเสียใหม่ แล้วสร้างอารยธรรมที่เป็นของตัว เองที่มีลักษณะสูงส่งกว่าเคิมได้

ส่วนความคิดที่ยึดมั่นในสายเลือกบริสุทธิ์หรือชาตินิยมจักจะเป็นศัตรูของอารยธรรม เพราะแต่ละชาติจะหลงไหลพอใจอยู่แต่ศิลปวัฒนธรรมของตัวจนปฏิเสธศิลปวัฒนธรรมที่ ๆ ของพวกอื่นเสียสิ้น เพราะฉะนั้นการมีความคิดแบบชาตินิยมจักจะเป็นศัตรูของความก้าวหน้าของวัฒนธรรมในแง่

ลักษณะการแบ่งชนชั้นในสังคมนั้น อาจมองในแง่จริยศาสตร์หรือการเมืองก็ได้ แต่จะมีลักษณะสอดคล้องกัน คือแบ่งโคสองพวกใหญ่ ๆ ทั้งนี้เป็นเพราะนิคเซโคแบ่งลักษณะของชีวิตออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ คือ

1. แบบของชีวิตที่นับถือยกย่องตัวเอง ให้คุณค่าแก่ตัวเอง เป็นลักษณะชีวิตของบุรุษแสวงหาอำนาจ
2. แบบของชีวิตที่ปฏิเสธตัวเอง ปฏิเสธกิเลส ลค่าของตัวเอง เป็นลักษณะของชีวิตที่อ่อนแอไร้อำนาจ²

จากการแบ่งลักษณะของชีวิตสองแบบนี้ นำไปสู่การแบ่งชนชั้นในแง่จริยศาสตร์สองแบบด้วย คือพวกชนชั้นที่เคินคามศีลธรรมแบบนายโคแก่พวกทำเนนชีวิตในแบบแรก

¹Cf. Kaufmann, Nietzsche: Philosopher, Psychologist, Antichrist, p. 239.

²Nietzsche, The Will to Power, Aph. 857. p. 457.

ส่วนพวกที่ดำเนินชีวิตแบบหลัง เรียกว่าพวกเกินตามศีลธรรมแบบทาส เพราะฉะนั้นเราสามารถ
กล่าวไควานิตเซแมงชนชั้นในแง่จริยศาสตร์ออกเป็นสองพวก คือ นายกัมหาส

ถ้าจะมองการแบ่งในแง่การ เมืองก็จะได้สองพวกเช่นกัน คือ

1. พวกชนชั้นปกครอง (Aristocrats) อันเป็นพวกส่วนน้อย และมีอำนาจ
ในชีวิตอยู่อย่างนาย มีวิญญาณอันกล้าหาญ คุราย กาวราว เติมไปด้วยความเข้มแข็ง เป็นผู้กำ
หนดคุณค่าทาง ๆ ในสังคมนั้น ซึ่งหมายถึงพวกนายในแง่จริยศาสตร์นั่นเอง
2. พวกชนชั้นใต้ปกครองหรือพวกฝูง (Mediorce or Herd)
ซึ่งเป็นคนส่วนมาก แดอออนแอและไรอำนาจ ดำเนินชีวิตตามศีลธรรมแบบทาส นิคเซถือว่
ชนชั้นนี้ยังมีความจำเป็นต่อสังคมพอ ๆ กับพวกแรก เพราะถือว่าศีลประวัตรธรรมอันสูงส่งจะ
ปลูกฝังและวางวิภากรานลงไควมั่นคงก็บนฐานอันกว้างอันใดแกชนชั้นใต้ปกครอง อันเป็นส่วน
ใหญ่เหล่านี้

ในทางการเมือง มีนักปกครองหลายคนที่มีคุณลักษณะตรงกับที่เขายกย่อง เช่น
นโปเลียน, ชีซาร์, บีสมาร์ค เป็นต้น แต่เขาก็มิได้ถือว่าคุณคุณเหล่านี้มีอำนาจที่แท้จริงตาม
ความหมายของเขา

พวกถึงชนชั้นที่เขายกย่องมากที่สุด ถือว่ามีอำนาจอย่างสมบูรณ์แบบที่สุดคือเป็นผู้ -
สามารถขามพนสภาวะของความเป็นสัตว์" ไปถึงความ เป็นมนุษย์ที่แท้จริง (Truly Human
Being) มีอยู่สามพวก เขาสอนว่า " . . . มีบุคคลอยู่สามพวกเท่านั้นที่เป็น
มนุษย์ที่แท้จริง สามารถขามพนสภาวะของความเป็นสัตว์ใด คือ นักบุญ, นักปรัชญา และนักศิลปะ"¹

¹Quoted in Kaufmann, Nietzsche : Philosopher, Psychologist,
Antichrist, p. 312. " The philosophers, artists, and saints are truly
human being and no-longer animals."

แต่ในบุคคลตามพวกนี้ เขาก็ยังยกย่อง และให้ความหมายของชีวิตในแง่ต่างกัน

นักบุญนั้นได้รับการยกย่องมากในฐานะที่พยายามจะเอาชนะตัวเอง โดยไม่ปล่อยให้ใจให้เอนดูไปตามความต้องการของกิเลส เช่น พวกฤาษี หรือนักพรต แต่การพยายามจะกำจัดกิเลสของนักบุญได้ทำลายโอกาสที่จะใช้ชีวิตแบบที่ที่ที่สุดของตัวเองไปเสียภายในขณะเดียวกัน เพราะมัวคึกจะกำจัดกิเลสให้สิ้นไปอย่างเดียว¹ ในขณะที่นักศิลปะและนักปรัชญา นอกจากจะเป็นนายเหนือกิเลสแล้วยังรู้จักควบคุมกิเลสที่นั้นออกมาใช้งานในคานสร้างสรรคโลกสวย

ในบรรดานักปรัชญา ในที่หลายแห่ง เขายกย่องโซเครตีสไว้มากกว่า เป็นผู้สามารถเอาชนะกิเลส และยังกลั่นกรองออกมาเป็นผลงานสร้างสรรคทางคานปรัชญา แต่ในที่หลายแห่ง เขาก็ประณามโจมตีโซเครตีสในแง่ของการ เป็นผู้ทำลายศีลธรรมแบบนายของพวกกรีกลงสู่ศีลธรรมแบบพาส ควยวิซีโคอะเล็กคิล²

ส่วนในหมู่นักศิลปะ เขายกย่อง เกอเต (Goethe) มากกว่า เป็นผู้เอาชนะกิเลส และควบคุมมันออกมาใช้งานสร้างสรรคในทางศิลปะได้ เขายกย่อง เกอเตว่าเป็นผู้มีวิญญูญาณอันแข็งแกร่ง มีกิเลสหนาแต่เป็นนายเหนือกิเลส จนเขายกย่องให้เป็นตัวแทนอันยิ่งใหญ่ของมนุษย์ ผู้สามารถเอาชนะชีวิตแบบทาสกลับไปหาชีวิตแบบนายเหมือนพวกกรีกเดิม จนบางครั้งนักเขียนยกย่อง เกอเตถึงกับเรียกว่า "โคอินุส" ³

¹ Nietzsche, The Will to Power, Aph. 985. pp. 514-515.

² Ibid., Aph. 975, 979. pp. 511, 513.

³ Nietzsche, A Nietzsche Reader, Aph. 236. pp. 259-260.